

 panton
81 0812-1311 H

8 596981 081210

motto:

... do vědomí nezasvěcených lidí, kteří z mnohosti života zachytávají jen nejvýraznější jednotlivosti a popularizují toliko nápadné úspěchy, nepronikají podobné osobnosti snadno: vyžadují nutně, aby se u nich člověk zástavil, zkoumal je a sám je sledoval, protože se pravidelně samy nenabízejí: nemají na to chuť a čas, mnohost jejich talentů a činností je ostatně cele pohlcuje...
Václav Holzknecht

Bazarem proměn 1967-1976 přináší pár vzorků z produkce pražských skupin Flamengo, Jazz Q a ETC... a současně je společným profilem kytaristy Františka Francla a baskytaristy Vladimíra Padrůňka. Umělecké cesty obou těchto nedoceněných osobností se dvakrát spojily – poprvé v Jazz Q Praha (1972-73) a podruhé v ETC... a Jazz Q M. Kratochvíla (1977-80).

František Francl, nar. 1. května 1947 v Praze, devět let hrající v dětství na klavír, kytarový samouk a výrobce vlastních kytar (první kolem roku 1962), prošel po pokusech se skupinou Azur soubory Mahagon (1965), Flamengo (1966-70), Yearning Lorry a Perpetuum mobile (asi 1971), Jazz Q (1972-76), ETC... (1977-78), znovu Jazz Q (1978-84) a Blues Band (1985). Následkem zranění levé ruky počátkem roku 1986 se musel vzdát koncertování i nahrávání ve studiích.

Francl nebyl nikdy samostatnou hvězdou, ani neměl větší skladatelské ambice. Přesto patřil ve všech hudebních seskupeních k nepostradatelným klíčovým hráčům a rozhodující mírou ovlivňoval jejich výslednou zvukovou tvář. Jeho vrcholné výkony spadají do období závěrečného působení ve Flamengu, prvních sestav Jazz Q a krátké spolupráce s kytaristou Jelínkem v ETC... (viz 2 EP Panton 1987). Zkušenosti z kontaktů se světovou scénou (zahraniční zájezdy Flamenga, soukromé návštěvy Velké Británie) se promítaly i do jeho hry, která v bluesrockových číslech ob stojí v konfrontaci se světovou špičkou. K Franclovým hlavním přednostem můžeme počítat stylovou čistotu výrazu, na naše poměry nevídané bluesové soustředění, dominující cit při improvizacích, osobitou barvu jeho vlastního nástroje a ojedinelý smysl pro střídmost funkční stavbu kytarových sol.

Vladimír Padrůňek, nar. 17. února 1952, se po sedmiletém hraní na housle v LŠU upsal ve čtrnácti letech jako samouk baskytaře. Z jeho začátků stojí za zmínku skupina Exit (1969-70). Po nástupu do Kratochvílova souboru (1971) se zařadil mezi naše nejznámější a nejuznávanější basisty. Následoval Andrštův Energit (1973-74), příležitostně ČDG (Merta, Mišík), ETC... (1974-78), podruhé Jazz Q (1978-80), Abraxas (1981-82) a Moby Dick, resp. Dux (1984-88).

Vladimírova bezprostřední a suverénní muzikálnost, v oblasti bělošské rockové hudby i ve světě vzácná, vytvořila melodicky a kompozičně bohatý "padrůňkov-

(FLAMENGO, JAZZ Q, ETC...)

BAZAREM PROMĚN

1967-1976

STRANA 1

1. Karel Kahovec / Ivo Plicka
POPRAVA BLOND HOLKY --- 4:34
FLAMENGO (F, 1967)

2. John Mayall - Mick Taylor
NO REPLY --- 2:44
FLAMENGO (F, 1968)

3. Vladimír Mišík / Vladimír Mišík
BAZAREM PROMĚN --- 3:02
ETC ... (P, 1975)

4. Martin Kratochvíl, Michal Vrbovec
LUCEMBURSKÁ ZAHRADA --- 6:20
JAZZ Q (F, 1973)

5. Vladimír Padrůňek / Joan Duggan
LOST SOUL --- 6:05
JAZZ Q (F+P, 1973)

STRANA 2

6. Vladimír Padrůňek
TOUHA --- 9:10
ETC ... (P, 1976)

7. Martin Kratochvíl
PŘEDZVĚST --- 9:40
JAZZ Q (F, 1973)

8. Vladimír Mišík / Hynek Žalčík
SYN DAIDALŮV --- 5:00
ETC ... (P, 1975)

Zastoupení Františka Francla a Vladimíra Padrůňka je vyznačeno písmeny F a P v závorce za názvem skupiny, kde je rovněž uveden rok vzniku nahrávky.

Převzaté snímky ze Supraphonu s. p. (1-3,5,8), z Čs. rozhlasu Ostrava (4,7) a Čs. rozhlasu Praha (6)

Vybral a sestavil: Lev Pavluch. Zvuková úprava a přepis: František Francl, Martin Kratochvíl, Lev Pavluch, Petr Šimák

Odpovědný redaktor: Miroslav Velfl. Výtvarná a technická redaktorka: Marie Šemberová. Sleeve-note © Lev Pavluch, 1990

Cover © Karel Haloun, 1990

Photos © Luboš Svátek, Jan Malíř, Alan Pajer, Katarína Mišíková, Radek Borovský, Pavel Jasanský, Jaroslav Prokop, Pavel Vácha, Lev Valko, 1990 + archiv

PANTON, vydavatelství Českého hudebního fondu, Říční 12, 118 39 Praha 1. Vytiskl Grafobal s. p., Skalica

ský blueshardrock", později souznějící s instrumentálně komplikovanějším "jelínkovským jazzrockem". Padrůňkův hráčský vrchol (1975-77) pomáhali spoluvytvářet kytaristé ETC... Petr Pokorný, Jiří Jelínek a František Francl za podnětné přítomnosti houslového virtuosa Jana Hrubého. Vladimír Padrůňek se však kromě dynamické hry na baskytaru (Fender Precision Bass 62) věnoval také aranžování a komponování. Jeho hudba naplňuje zhruba třetinu plochy této desky.

Nakonec několik poznámek k jednotlivým skladbám. Úvodní Poprava blond holky (zde poprvé ve stereofonní verzi) je příkladem vlastní tvorby legendárního Flamenga (1966-1972), které zůstalo v paměti dalších generací zásluhou Kuřete v hodinkách (Supraphon 1972). To však zachycovalo pouze poslední, kairarovskou etapu. Z předchozího vývojového úseku, časově rozsáhlejšího a koncepčně různorodějšího, jsme zařadili ještě Mayallovu lahůdku No Reply, svědčící o nezvykle svébytném přístupu souboru k převzatému materiálu (v originále na LP Bare Wires z roku 1968 hraje kytaru pozdější člen Rolling Stones Mick Taylor). Zpěvák a doprovodný kytarista Karel Kahovec, sólový kytarista František Francl a baskytarista Pavel Fořt tvořili (po odchodu Petra Nováka) stabilní sestavu Flamenga – s bubínkem Přemyslem Černým, kterého na podzim 1967 vystřídal Jaroslav Erno Šedivý, přední osobnost tehdejší rockové scény a pozdější Padrůňkův spolutvůrce v Energitu. Po rozchodu s Andrštem založil Padrůňek společně s Mišíkem ETC..., nejvýznamnější českou rockovou skupinu poloviny sedmdesátých let. Připomíná se zde údernou skladbou Bazarem proměn v Padrůňkově aranžmá z premiérového Mišíkova alba (Supraphon 1976). První stranu desky uzavírají dva příspěvky Jazz Q. Poklidná instrumentální hříčka Lucemburská zahrada pochází z ostravského rozhlasového archivu. V listopadu 1973 ji s Kratochvílem a Franclem nahráli Alexander Čihař (baskytara), Jiří Tomek (konga) a Michal Vrbovec (bicí). Lost Soul (z LP Symbiosis, Supraphon 1974) nabízí ke zhodnocení souhrnu Francla s Padrůňkem za přispění Angličanky Joan Dugganové, jejíž autentický zpěv zaslouženě zvyšoval popularitu souboru; v Československu pobývala v letech 1969-75, zpívala ve skupinách Flamengo, Perpetuum mobile a Jazz Q. Stranu B, vyhrazenou rozlehlejším kompozicím, otevírá reprezentativní Padrůňkova Touha. Natočilo ji kvarteto Jan Hrubý (housle), Jiří Jelínek (kytara), Vladimír Padrůňek (baskytara) a Jaroslav Vondrák (bicí) v srpnu 1976 v pražském rozhlasovém studiu. Na Touhu navazuje Kratochvílova kompozice Předzvěst. Vznikla ve stejných podmínkách jako Lucemburská zahrada, instrumentaci umocňuje naléhavý vokál Joan Dugganové. Posledním historickým zastavením je lyrický Syn Daidalův, ukázkově vystavěná skladba s krásným partem baskytary (opět z první desky Mišíka a ETC...).